

εστερούνταν και τα πιο στοιχειώδη αγαθά της ζωής. Ο Χ' Βραχίμης λοιπόν στα χρόνια τούτα της δυστυχίας συνήθιζε στις γιορτές των Χριστουγέννων και της Λαμπράς να σφάζει αρκετά ζώα είτε από τα δικά του είτε άλλα που αγόραζε από βοσκούς και να τα πουλεί στις φτωχές οικογένειες της ενορίας του στη μισή τιμή που πουλιόταν συνήθως το κρέας. Με τη χειρονομία του αυτή άπλυνε τον πόνο πολλών οικογενειών στις κοσμοσωτήριες αυτές γιορτές και τους έδιδε την ευκαιρία να τις γιορτάσουν πιο χαρούμενα και ευτυχισμένα.

Η πιο μεγάλη του όμως ευεργεσία που έκαμε και στις δυο άνω ενορίες της Κυθρέας, Χαρδακιώτισσα και Συρκανιά, ήταν η ίδρυση στην ενορία του της Συνεργατικής Πιστωτικής Εταιρείας περί το 1920-22. Νομίζω πως ήταν η δεύτερη Συνεργατική τέτοια που ιδρύθηκε στην Κύπρο, μετά την πρώτη εκείνη του Λευκονόικου. Η Συνεργατική τούτη βοήθησε τις πιο χυλότερες ιδίως οικογένειες στις

διάφορες δραστηριότητες τους και στα λογής ψουνίσματα τους, γιατί απέφευγαν τους τοκογλύφους που ήταν τότε πολλοί στην ενορία μας.

Στα τελευταία χρόνια της ζωής του ο Χ' Βραχίμης, αφού παραχώρησε το οικογενειακό του σπίτι στο γιό του Χρίστο, έκτισε ένα μικρό σπίτι στο ψηλότερο μέρος της συνοικίας των Χ' Πιερίδων, όπου ζούσε μόνος. Εκεί τον παραμόνευε ο δολοφόνος που τον σκότωσε το 1945. Το έγκλημα έμεινε ανεξιχνίαστον και οι υποψίες κατευθύνονταν ενάντια κάποιου συνεργάτη του σε επιχειρήσεις, ο οποίος επειδή παρατράβησε από τις εισπράξεις, τον ξεκαθάρισε, καταστρέφοντας ταυτόχρονα με το φόνο και τις σημειώσεις των διαφόρων λογαριασμών για να μη μείνει οιαδήποτε μαρτυρία που θα ενοχοποιούσε τον άγνωστο δολοφόνο.

Κ. Χώπλαρος

Ο Πενταδάχτυλος

Ο Πενταδάχτυλος αναπνέει
στο δικό-μου ρυθμό
έγινε ένα με τους δικούς-μου παλμούς
ανακατέφτηκε μέσα-μου
και δεν μπορείς να ξεχωρίσεις
τον Πενταδάχτυλο απ' τον εαφτό-μου
τον εαφτό-μου απ' τον Πενταδάχτυλο
το αίμα-του απ' το δικό-μου.
Κι έτσι συμπορεβόμαστε συνυπάρχουμε:
ο Πενταδάχτυλος το βουνό
κι εγώ ο άνθρωπος

Λεύκιος Ζαφειρίου